

Phẩm 17: NĂM THẦN THÔNG

Bấy giờ, trong pháp hội có Bồ-tát tên Diệu Thắng, hành trì đầy đủ sáu độ, đầy đủ phương tiện thiện xảo, giáo hóa chỗ nào cũng đều hoàn tất, vào nơi đâu ai nấy cũng vui vẻ, chánh quán định tâm làm ruộng phước cho thế gian. Nếu thiện nam, thiện nữ nào gặp Đại Bồ-tát này thì các ác đều được tiêu trừ sạch và sinh lòng vui thích.

Vị ấy tư duy về pháp môn bình đẳng bất nhị, luôn luôn coi pháp như huyễn, như hóa, như mộng, cứu độ quần sinh tu hành đạo Phật, không thấy có người và ta.

Khi ấy, Bồ-tát Diệu Thắng đứng dậy, chắp tay thưa Phật:

–Lành thay! Bạch Thế Tôn! Bồ-tát có năm thần thông làm sao biết được để phân biệt hành động ấy? Tu tập pháp gì để đắc đạo thần thông?

Phật bảo Bồ-tát Diệu Thắng:

–Ông hãy lắng nghe cho rõ, suy nghĩ thật kỹ, Ta sẽ phân biệt rõ ràng cho ông về trí tuệ thần thông.

Bồ-tát Diệu Thắng thưa:

–Cúi xin Đức Thế Tôn chỉ dạy, con rất muốn nghe. Phật bảo Bồ-tát Diệu Thắng:

–Trong cõi Dục này, thiện nam, thiện nữ không cần có nhãn thông mà vẫn có thể thấy thấu triệt các chúng sinh trong một cõi Diêm-phù-đề, đến cả thô tế, đẹp xấu, màu xanh, vàng, đỏ, trắng, thành quách, nhà cửa, núi cao, cây cối. Hoặc có người nam, người nữ với con mắt có thể thấy hai cõi thiên hạ, ba cõi thiên hạ, bốn cõi thiên hạ, không cần có nhãn thông cũng thấy.

Hoặc có người nam, người nữ không cần có nhĩ thông mà tai thông suốt, nghe tiếng nam, tiếng nữ, tiếng ngựa, tiếng xe trong thiên hạ, nghe âm thanh vọng lại đều có thể phân biệt biết được. Không cần nhĩ thông mà hiểu rõ một cách rõ ràng.

Hoặc có người nam, người nữ không tập không học mà tự mình biết được kiếp trước: “Ta từ chỗ đó đến sinh nơi thế gian này, cha ta họ

đó, mẹ ta họ đó”. Anh chị em, dòng họ, chủng tộc nào cũng đều biết rõ.

Hoặc có người nam, người nữ không tu tập thần thông mà biết tâm người làm thiện hay hành ác: Người này đi đến đường ác, người kia đi đến đường thiện; người này sinh nơi cõi trời, người kia sinh vào cõi người; người này sinh vào ngạ quỷ, người kia sinh vào súc sinh; đây là chúng sinh hữu duyên, kia là chúng sinh vô duyên.

Hoặc có người nam, người nữ thân có thể bay được, vòng quanh qua lại. Không tu thân thần thông mà có thể bay không bị chướng ngại; đi trên hư không như đi trên đất, đi trên đất như đi trên hư không.

Phật bảo Bồ-tát Diệu Thắng:

–Năm loại người này chẳng phải thần thông chân thật, là chúng sinh đã thoái lui pháp.

Hoặc có người nam, người nữ tu nhân thánh thông, trừ sắc đoạn cấu, niệm bất động rốt ráo về đạo môn. Đạo môn là gì? Là tam không định, có thể thấy được một cõi thiên hạ, hai cõi thiên hạ, ba cõi thiên hạ, bốn cõi thiên hạ.

Hoặc có người nam, người nữ tu nhĩ thánh thông tịch nhiên nhập định, nghe một cõi thiên hạ, hai cõi thiên hạ, ba cõi thiên hạ, bốn cõi thiên hạ, tiếng nam, tiếng nữ, tiếng voi, tiếng ngựa, tiếng xe, tiếng chuông, tiếng trống, phân biệt rõ ràng, biết tiếng hay tiếng dở, biết tiếng sinh lên cõi trời, biết tiếng sinh làm người, biết tiếng sinh vào ngạ quỷ, biết tiếng sinh loài súc sinh, biết tiếng sinh vào địa ngục, biết tiếng chúng sinh có duyên, biết tiếng chúng sinh không có duyên v.v... Tất cả các thứ tiếng đều phân biệt, hiểu rõ một cách tường tận.

Hoặc có người nam, người nữ tu đạo thanh tịnh, trừ khử mọi cấu uế của thức, trong ngoài không tỳ vết, đặc ý thánh thông, tự biết được đời trước một đời, hai đời, ba đời, bốn đời, cho đến vô số a-tăng-kỳ kiếp từ đâu đến. Cha mẹ, anh em, quốc độ thanh tịnh đều nhận biết rõ ràng.

Hoặc có người nam, người nữ tu sáu thần thông, biết về pháp tánh, nhớ mãi không quên, ý định giác ngộ đạo, phân biệt tam minh, tâm định không tán loạn, liền có thể biết được tâm niệm người khác một đời, hai đời, ba đời, bốn đời, cho đến vô số a-tăng-kỳ kiếp từ đâu

đến. Tất cả mọi sự đều biết rõ. Biết rõ cha mẹ, anh em, quốc độ thanh tịnh, tên họ, chủng tộc.

Hoặc có người nam, người nữ tư duy quán pháp, lấy tâm giữ thân, lấy thân giữ tâm, ăn biết vừa đủ, ngủ nghỉ tỉnh thức, ý tưởng như hư không, không để ý đến dâm - nộ - si, rõ thân này là vô ngã, tâm và pháp thanh tịnh. Ý thức theo định rồi mới có thể động thân tâm, tập định dần dần với một tiếng trống, hai tiếng trống, cho đến bảy tiếng trống; dạo đi một cõi thiên hạ, hai cõi thiên hạ, cho đến ba ngàn đại thiên thế giới; vào đất như đi trên không, không bị chướng ngại do núi, sông, tường đá.

Hoặc có người nam, người nữ sắp thành Phật thì dùng sức trí tuệ để trừ bỏ cấu uế của chúng sinh, ngồi thẳng tư duy bên gốc Thọ vương, tự phát thệ nguyện: “Nếu ta không thành Phật thì không đứng dậy”, như xưa kia Ta ngồi bên cây Diêm-phù, ba mươi tám ngày ngồi quán cây tư duy. Khi phát lời thệ này làm cảm động cả trời đất, khiến đại địa chấn động đủ sáu cách, ma ác Ba-tuần đem binh chúng đến mưa cát đá, sấm sét gươm thét... nhưng không thể nào làm lay động một sợi lông của Ta. Vì sao? Vì lòng từ bi thấm nhuần thương xót khắp chúng sinh cho nên được thành Phật với sáu thần thông siêu việt.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nói kệ:

*Thần thông phàm
phu đắc Giống như loài
chim bay Có lúc gần lúc
xa*

*Nhưng không lìa sinh
 tử. Thần thông Phật vô
 ngại Chân thật không cấu
 bản Niệm liền đến mười
 phương Qua lại không mỗi
mệt.*

*Vì thương xót chúng
sinh Đắc thần thông không
 ngại Năm thông của tiên
nhân*

*Thoái chuyển không
 thành tựu Thần thông Ta kiên*

cố

Quyết vào cửa Niết-bàn.

Khi Đức Thế Tôn giảng nói pháp này cho Bồ-tát Diệu Thắng, có bảy mươi ức chúng sinh xả bỏ năm thân thông của thế tục, đạt được sáu thông tuệ.

